

Válka na komoře. A advokáti ve válce skutečné

Když jsem prostor k vyjádření svého názoru v této rubrice dostala poprvé, bylo to v rámci předsněmovního období. Tehdy mě oslovil nadšený elán novější generace advokátů, kteří se chtěli zasadit o to, aby advokátní komora byla pro advokáty dostupnější. Aby byla více jejich partnerem než jen kontrolorem a regulátorem. A protože to znělo jako něco, u čeho jsem prostě musela být, rozhodla jsem se kandidovat do představenstva České advokátní komory.

Fakt, že iniciativy tohoto typu před letošním sněmem historicky poprvé vznikly, popisovaly některé titulky jako „generační střet“, nebo dokonce očekávanou „válku na komoře“.

Na sněmu se pak ukázalo, že advokáti skutečně mají zájem přidat do vedení komory nové tváře v naději, že přinesou nejen snahu řešit některé specifické problémy mladší advokátní generace, ale i osvěžující dávku nového elánu. Zároveň jsme neopomenuli ani rozumnou potřebu ponechat ve vedení advokáty, kteří reprezentují kontinuitu a přinášejí nenahraditelné zkušenosti s řízením komory.

Posněmovní seznamování i první oficiální jednání Více regionálních advokátů usedlo v poradních orgánech představenstva ani představenstva dávaly tušit, že situace nebude tak dramatická, jak to mohlo zpočátku vypadat. Myslím, že jako noví advokáti jsme přicházeli sice s elánem věci měnit, ale také s rozumnou dávkou pokory a respektu k tomu, co vybudovali kolegové před námi. A velmi si cením toho, že zkušenější kolegové jsou naopak připraveni konstruktivně spolupracovat na našich snahách věci maličko změnit.

A tak jsme se společně pustili do práce, namísto do některými předpokládané války. A už za prvních pár měsíců jsme stihli řadu věcí.

Pro mě osobně bylo přelomové už první představenstvo, na kterém mě kolegové zvolili místopředsdkyní České advokátní komory. Mé zvolení přitom souviselo úzce se skutečností, že v 11členném představenstvu jsem byla jediná se sídlem mimo Prahu. A tak se společně s Pavlem Kroupou a Radimem Miketou snažíme o to, abychom i přes tuto nepříliš příznivou bilanci férově reprezentovali i potřeby regionálních advokátů. Na schůzi představenstva nově zveme regionální zástupce advokátů tak, aby byli s námi přímo u stolu, a do našich diskusí mohli zčerstva vnášet svůj pohled. Připravujeme interpelační dny napříč republikou, kterých se budeme za představenstvo účastnit. Více regionálních advokátů usedlo v poradních orgánech představenstva a pracujeme na zlepšení digitalizace, která by měla nejvýrazněji usnadnit život právě advokátům z větší dálky, byť si od ní slibujeme, že výhody samozřejmě přinese všem.

Pustili jsme se do reformy vzdělávání koncipientů i advokátů, po které oprávněně advokátní veřejnost už dlouhou dobu volala. Je za tím už nyní obrovské množství práce zaměstnanců komory a členů výboru pro vzdělávání, a to jsme teprve na začátku. Ale všichni věříme, že to rozhodně bude stát za to.

Pracujeme i na komunikaci. Zřídili jsme komorový LinkedIn a snažíme se transparentněji informovat kolegy o tom, co se na komoře děje a jaká témata vlastně řešíme. Flash news z představenstva i užitečné odborné články k aktuálním tématům přináší Advokátní deník. Za tím je pak zase spousta

mravenčí práce odboru vnějších vztahů.

Pokud to jen trošku jde, zkusíme vycházet vstříc i individuálním prosbám a potřebám advokátů. Prosadit tu i onde zjednodušení nebo zpřehlednění systému, usnadnit jim proplutí komorovou byrokracií nebo připravit užitečný manuál ke zjednodušení jejich práce. Tak, abychom komoru opravdu trošku více přiblížili potřebám a praxi všech jejích členů.

Nemáme ani zdaleka stejné názory na to, jak by mělo vedení komory vypadat, ani jak bychom měli ten který problém řešit. Ale řídit naše debaty tak, aby měl každý možnost svůj názor říct a zkusit jej obhájit, a pak z toho vyladit rozumné a konstruktivní řešení, to zvládá náš předseda, Robert Němec, obdivuhodně.

A nyní jsme najednou přešli z obav o válku v advokátní komoře k tomu, že jsme se jako advokáti i jako komora semkli v rámci řešení války skutečné.

Poslední dny a týdny se asi nikdo z nás neubrání tomu, že velkou část svých aktivit, myšlenek a obav směřuje k současné situaci na Ukrajině. V obavách každé ráno otevíráme zprávy, zdi sociálních sítí máme pokryty téměř uniformně vlajkami, prohlášeními a názory na probíhající agresi, a nervózně očekáváme, co za vývoj bude následovat.

Ale kromě všech negativních pocitů, které tato situace přinesla a ještě jistě přinese, si z ní odnáším jeden výrazně pozitivní. Má ho na svědomí způsob, jakým se veřejnost semkla při pomoci válkou zasaženým lidem. A hrdost, že advokáti ani komora nezůstali ani trošku pozadu.

Ať už šlo o první jednoznačné vyjádření postoje a podpory ze strany představenstva, rychlou snahu vymyslet, jak bychom jako komora mohli v nastalé situaci pomoci nebo navazující přechod k reálným činům.

Za představenstvo jsme obratem vyjádřili nezbytné a jednoznačné odsouzení válečné agrese. Spojili jsme se s ukrajinskou advokátní komorou a řešili jsme, jakou pomoc by od nás potřebovala. Zorganizovali jsme založení speciálního transparentního účtu, díky kterému přímo pomáháme našim ukrajinským kolegům. Zorganizovali jsme seznam advokátů, kteří se odborně zaměřují na nyní řešená témata a jsou připraveni pro bono uprchlíkům a ostatním osobám zasaženým válkou pomoci. Zajistili jsme zdarma pro advokáty školení na aktuální témata tak, aby odborníků, kteří budou potřebnými specializacemi disponovat, bylo u nás dostatek. Řešíme potřebná témata s mezinárodními organizacemi i zahraničními komorami tak, aby právnícká pomoc byla co nejefektivnější. Zapojujeme se do hledání odpovědí na nově vznikající problémy, jako jsou potřebné daňové změny ve vztahu k zasílané finanční pomoci, problémy prostředků uložených v zasažené bance nebo lidskoprávní problémy ukrajinských uprchlíků.

A to není vůbec nic proti tomu, co dělají někteří advokáti sami! Ať už jde o zasílání nemalé finanční podpory potřebnými směry, obrovskou vlnu solidarity reprezentovanou stovkami advokátů v seznamech pro bono pomocníků, nebo vlastními aktivitami. Téměř přes noc se tak zrodily webové stránky s nezbytnými právními informacemi pro uprchlíky v několika potřebných jazycích. Vznikly inspirativní projekty nabízející právní pomoc zdarma všude tam, kde to je potřebné. Advokáti i další odborníci věnují svůj čas, know-how a prostředky k tomu, aby se lidem, kterým se jejich svět hroutí pod rukama, dařilo aspoň o trošku lépe.

A tak jsme se namísto války v advokátní komoře pustili do realizace toho, jak jako advokáti můžeme pomoci lidem zasaženým válkou skutečnou. A to je za mě velmi dobře využitá šance být v pozici, kdy můžeme něco reálně změnit. Ať už z pozice advokátů, nebo díky členství v představenstvu advokátní komory.

Doufám, že následující měsíce naší práce v představenstvu přinesou i méně složitá období. Už nyní ale mohu říct, že jsem moc ráda, že máme možnost pomáhat tam, kde to má reálný smysl.

JUDr. Michala Plachká, LL.M.,
advokátka, PURE Legal s.r.o., advokátní kancelář,
místopředsedkyně České advokátní komory

Text byl uveřejněn v EPRAVO.CZ Magazine 1/2022

Další články:

- [Proč musí obhájce u soudu mlčet?](#)
- [Advokátní úschovy a kolektivní vina](#)
- [Buřty, pivo a nenávisť](#)
- [Kolegialita jako klíč k úspěchu](#)
- [O co aktuálně usiluje vedení ČAK?](#)
- [O důstojnosti advokátního stavu](#)
- [O úspěchu restrukturalizace rozhoduje čas](#)
- [Stojí LL.M. za to?](#)
- [Verba docent ...](#)
- [Hodiny tikají každému](#)
- [Justice před soudem](#)